

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת וישב תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופירוט בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וישב תשפ"ב – מכירת יוסף נסיון הקנאה

וגם יוסף מספר את החלומות, כשהוא יודע שהאחים שלו מקנאים בו וכועסים עליו. כולם עושים את כל הטעויות האפשריות, ונגרם בסוף הדבר הנורא הזה – מכירת יוסף והירידה. יוסף הצדיק הולך לבית פוטיפר, ובסוף קורה מה שקורה ונכנס לכלא שם, לבור. בינתיים יהודה יורד מגדולתו. אפשר להגיד שפה כוחותינו, ידם היתה על התחתונה, בכל השלבים של המלחמה.

הרי כל דבר זה מלחמה, כל העולם הזה זה מלחמה בין טוב לרע, בין הקדושה לסטרא אחרא. הקדושה רוצה לעשות רצונו יתברך, הסטרא אחרא רוצה למנוע ולעשות נזק. ואין דבר כמו מחלוקת בפמליא של מטה כדי להרוס את הכל. כך היתה שנאת חנם בבית שני ועד היום. הגאולה עוד לא באה כי עוד לא תיקנו את זה עד הסוף.

וכאן, אין יותר גדולי ישראל מיעקב אבינו, 'בחיר האבות', והשבטים הקדושים ויוסף הצדיק! אז מה קורה כאן?

שאלה פשוטה מאד: אם יוסף הצדיק מביא דיבתם רעה לאבא יעקב אבינו והוא טועה, זאת אומרת הוא רואה דברים ומפרש אותם לא נכון, אז למה השבטים לא מדברים עם יעקב ומכחישים את מה שאומר יוסף ונגמר הסיפור?

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו בפרשת וישב תשפ"ב – פרשה רצינית, עמוקה. מה שנסיפיק נסיפיק. בשם ה' נעשה ונצליח!

ואיך לא, צריך להתייחס למכירת יוסף: מפת הקרב נראית קשה מאד, נראה שכל המרכיבים של התמונה – כולם טועים, נראה ככה, ולבסוף נגרמת גלות מצרים.

נתחיל ביעקב אבינו שאוהב את יוסף ועושה לו פְּתִנָּת פסים, שחכמים אמרו שבגלל כתנת פסים ירדנו למצרים. ויוסף הצדיק בעצמו מביא דיבתם רעה, של האחים. והאחים עצמם שמקנאים ביוסף ולא יכולים "דברו לשלום", ומוכרים אותו. לא רק זה, יעקב אבינו שולח את יוסף לבד לאחים שלו שרועים בצאן בשכם, המלאך גבריאל ששולח אותו "דִּתְיָנָה", מפנה אותו לשם.

דברים שבפשט קשה מאד לקבל אותם, להשלים איתם. אז כשעוסקים בכל הפרד"ס מבינים יותר. אף פעם אי אפשר להבין את הנהגתו יתברך לגמרי, אבל מה שניתן לבני אדם להבין, אפשר משהו להבין. בעזרת ה'!

אז מה קורה פה?

נסתרים. אבל בהנהגה למעשה, איך שמנהלים את היחסים – אסור אִיפֶה וְאִיפֶה! זה כל אחד מבין, שתתחיל קנאה בין האחים, או בין האחים לאחיות, ונכשלים, כן...

אבל יש דבר כזה ש"נפשו קשורה בנפשו", כן, נכון. ואף על פי כן ההנהגה צריכה להיות שווה בין כולם, כדי שלא תהיה שנהא ותחרות. אם נותנים לאחד כתנת פסים, אז מה עם האחרים?

אם נתעמק קצת בסיעתא דשמיא בתורת הגלגול, נוכל לגלות כמה דברים מעניינים מאד.

מאיפה באה הקנאה? הקנאה, מי שקינא בפעם הראשונה זה הנחש הקדמוני. הוא קינא באדם וחיה. אחר כך הוא הטיל זוהמה בחיה. מהזוהמה הזו הושפע בעיקר קין. הוא קיבל את רב הזוהמה, והוא הבן אדם המקנא הראשון, מקנא בהבל אחיו. על מה מקנא? על זה שה' שעה למנחתו. על מה מקנא? על זה שיש לו תאומה יתרה – ורוצח אותו. הוא הרוצח הראשון.

עובר הזמן, ומי מקנאת? רחל, מקנאה שהאחות שלה יולדת בנים והיא עקרה. אבל היא התגברה על הקנאה קודם כי היא מסרה את הסימנים ללאה, כדי לא לבייש אותה. "לפתח חטאת רובץ", ל'פתח ח'טאת ר'ובץ – ראשי תיבות "רחל". במה רחל קשורה לקין? מעניין...

לענין הקנאה, מי הבן של רחל? יוסף. למה הבל נענש? אם קין קינא בו, למה הוא נענש ונהרג? אז יש את הדעה שהוא הציץ במה שלא היה צריך לראות בענין השכינה. אבל גם יש ענין שהוא לא נזהר בענין של הקנאה ועורר קנאה אצל קין. וגם יוסף פה לא נזהר – ההיפך. וזה גרם לזה שהוא הלך

שאלה שניה: איך הם מחליטים שיוסף הוא קליפה, ומוכרים אותו לעבד למצרים בסופו של דבר, בלי לשאול את יעקב? יעקב חי! לא מתייעצים איתו? הם משתפים את השכינה, עושים חרם על מי שיספר את האמת? זה לא דבר פשוט בכלל.

מאיפה כל זה בא? זה אלה לא הגיוני! אלו דברים שאנשים בני דורנו, אולי, לא עושים גם. אנחנו יודעים: "אם ראשונים כמלאכים, אנחנו כבני אדם. אם ראשונים כבני אדם, אנחנו כחמורים" – אז איפה אנחנו ואיפה אבותינו הקדושים והשבטים הקדושים?

אז בא ננסה להתעמק קצת ב'דרך עץ החיים', אולי נוכל לדלות משהו, איזו הבנה. יש על פי האר"י הרבה דברים יפים, על פי הקבלה. מי שעוסק בזה, שישתכל. למשל, נקדים ונאמר, מה זה הענין שהוא אוהב את יוסף? גם המדרש אומר ש"מה שקרה ליוסף קרה ליעקב, ופניו כפניו" – זיו פניו. אז בסדר... זו סוגיה.

ואני פוגש הרבה אנשים שבאים ליעוץ הרוחני להתייעץ, גם בענייני חינוך. יש להם בעיה עם הילד הזה, עם הילדה הזו. מסתכל בתמונה של הילד, מסתכל בהורים. ובעזרת ה', לפעמים רואים שלמשל אמא רודפת את הבת, כי יש אצל הבת את כל המידות הלא טובות של האמא. או אבא אוהב את הילד הזה דווקא, כי הילד הזה באמת דומה לו מאד – לא רק בַּפְּנִים אלא בַּפְּנִים, כנראה שורש נשמה קרוב. אומר האר"י שהורים יכולים להוליד ילדים לא משורש נשמתם. ובכלל בדור הזה שהכל מעורבב, יש הרבה שורשים והרבה ניצוצות.

אז כן, יכול להיות שאבא אוהב את אחד הילדים יותר, או אמא רודפת או אוהבת בת יותר מהאחרות, כי אלה דברים

"אם נתעמק קצת בסיעתא דשמיא בתורת הגלגול, נוכל לגלות כמה דברים מעניינים מאד."

וגם סיפר סיפורים לאבא, וגם סיפר להם את החלומות שלו שהם באים ומשתחווים לפניו. אז גם הוא נענש על זה.

אז הקנאה אצל קין – זה נגמר ברצח. הקנאה פה אצל האחים של יוסף – זה כמעט נגמר ברצח, כמעט. שמה האדמה בלעה את הדם של הבל. כאן הבור בלע את יוסף, ובנס הוא לא נהרג שם על ידי הנחשים והעקרבים. "מה בָּצַע כי נהרג את אחינו", כן? פה עשו תשובה.

אז אפשר להגיד שהשבטים לא נכשלו לגמרי, כי היתה אפשרות שירצחו אותו ויגידו שהוא קליפת יעקב, כמו קליפת עֶשָׂו וישמעאל.

הם לא התייעצו עם יעקב. אתה חושב שהאח שלך קליפה – תתייעץ עם אבא שלך, מרכבה לאמת! בחיר האבות! למה אתם לא מתייעצים איתו? מאיפה זה בא? אני לא יודע מאיפה זה בא, אבל אפשר ללכת אחורה לראות – כל בחירה שאדם עושה משפיעה עליו ועל העולמות כולם ועל כל הגלגולים כולם!

אז בענין האהבה – מי אהב את מי שלא צריך לאהוב? יצחק אבינו. הוא אהב את עשו, טעות באהבה. כאן יש גם ליעקב טעות, באהבה שהוא אוהב את יוסף, לא באהבה הפנימית אלא בהנהגה שהוא נותן לו כתנת פסים, ומעביר לו את כל הסודות של התורה, ומגדל אותו על האחים שלו.

התחלתי להגיד שיש הסבר אצל האר"י הקדוש שיעקב ויוסף הם שייכים לזא"ו של שם הוי"ה, לַזָּכֵר. ושאר השבטים, הם שייכים לנוק', ליה"א של שם הוי"ה, כי השבטים הם שנים עשר גבולי אלכסון של הנוק', הם לא עשר ספירות. ככה מביא האר"י הקדוש.

אז מבחינת שורש הם היו קשורים ודאי, כי היזעיר אנפין לא יכול להתייחד עם ישכינתיה בלי הייסודי, שזה במקרה זה יוסף הצדיק. לכן היה פה ענין חשוב.

אדם הראשון – אני לא זוכר בענין הזה כמה הוא התאבל על זה שנרצח הבל. פה אנחנו יודעים שיעקב בא לתקן את אדם הראשון, והוא פה מתאבל ומתאבל. נכון, שזה תמורת השנים שלא שימש את אביו, אבל בכל זאת אָבֵל כבד מאד – תיקון.

שָׁם ה' יתברך עשה להם כְּתָנוּת עור", פה הוא נותן לו כתנת פסים. דברים מעניינים!

"בעל החלומות הַלְזָה": "בעל"

– בי"ת, "החלומות" –

ה"א, "הלזה" – יש שם

למ"ד של הבל. זה לא

אומר שהוא גלגול של

הבל, אבל יש פה

תיקון, נסיון חוזר

של הקנאה – האם

יהרגו אותי? האם

ימכרו אותי? האם

יצילו אותי? מה

יעשו?

אם כן, הדברים

הם לא כפשוטם.

יוסף הצדיק, הוא

צריך להיות הראשון

שנשלח למצרים!?

לגלות המזעזעת,

בי"ערוות הארץ", ועובר

עליו מה שעובר אצל פוטיפרע,

ואחר כך מכניסים אותו לבור.

למה יוסף הצדיק!?

אז האר"י מביא שסיבת גלות מצרים היא

לא רק מה שנגזר בברית בין הבתרים, אלא

זה כדי להעלות את כל הניצוצות של קי ר'

י של אדם הראשון שפגם במשך ק"ל שנה

כשפרש מאשתו. איפה הפגם? – הפגם

בייסודי. מי הייסודי? – הייסודי זה יוסף

הצדיק.

אז הוא הראשון שנושא באחריות על הפגם

הזה, כי הפגם נעשה בעצם בצינור שלו,

דרכו. ולכן הוא הראשון שיורד למצרים,

משועבד, משועבד לקליפה.

למה האחים לא מתייעצים עם יעקב? כי יעקב, לפי עניות דעתי הלא קובעת, לא מתייעץ עם יצחק כשהוא גונב לו את הברכות. למה יעקב לא מדבר עם יצחק ואומר לו: 'אבא, אתה רוצה לברך את הרשע הזה? אתה יודע מה הוא עושה?' אולי בגלל זה יוסף כן הלך ואמר לאבא שלו מה שהוא חשב שהשבטים עושים: אבר מן החי וענין של גילוי עריות ומה שהוא ראה שם שהוא פירש לא נכון. אולי הוא בא לתקן את הענין הזה שיעקב לא אמר ליצחק: "איך אתה הולך לברך את הרשע הזה? אתה לא יודע מה הוא עושה?"

יש פה 'בעיה בתקשורת', היו אומרים היום, בין השבטים עם יוסף עם יעקב.

ויש עוד מעשה, שלפי עניות דעתי גם משפיע בבחירה של השבטים לעשות דין לעצמם ולעשות את המעשה בלי לשאול אף אחד, בלי לשאול את אבא שלהם, שהיה חי, שהיה צדיק – הוא לא היה בן אדם מקולקל או איזה מושחת או איזה רשע, חס וחלילה! שאי אפשר ושאינן מה להתייעץ איתו – הוא בחיר האבות!

אלא מאי? יש לזה תקדים. מה התקדים? – הנקמה שעשו באנשי שכם. זוכרים בפרשה? כן, "שָׁמְעוּן וְלִי אֲחִים כְּלִי חֶמְס מִכְרֹתֵיהֶם".

הם כבר שמה פתחו את הפה לפני יעקב ודיברו במקומו, ואחר כך הלכו ונקמו. היפך ידיעתו ורצונו של יעקב. 'לקחו את החוק לידיים' מה שנקרא היום, הלכו ועשו מעשה. ויעקב הגיב, הוכיח אותם, וזהו.

אז אחרי שיש מצב כזה, שהאחים עושים מעשה כזה, שרצחו את כל אנשי שכם אחרי שהם מלו את עצמם, כדי לנקום את המעשה שעשה שכם בן חמור בדינה –

האם היה תיקון לענין הזה שעשו על דעת עצמם וסיכנו את יעקב? האם היה דיון עמוק על זה? האם קיבלו על עצמם לא לעשות את זה יותר? או שהתחזקה בפנים ההרגשה שיכול להיות שלפעמים 'הזקן שלנו טועה'! ואז כשהזקן שלנו טועה אנחנו צריכים לעשות את העבודה.

להבדיל, לפעמים יש את זה בחסידויות, שחסידים אומרים: "מה? הרעבע הוא קדוש מדי, הוא שמה למעלה, אולי אנחנו צריכים להבין בתור חסידים לעשות ככה וככה?" עושים דברים שאסור לעשות, שלא יעשו.

גם ביום יום אנשים אומרים: "טוב, אבא ואמא כבר לא מבינים, הם מהדור ההוא, הם זקנים, אנחנו נקבע עכשיו מה עושים" – אולי הם עושים טעות.

מאיפה העזות הזו לא לשאול את יעקב? – כי זה כבר היה.

אם היה מעשה ששמעון ולוי עשו ויעקב לא הסכים, ויעקב הוכיח אותם אבל הדבר הזה לא הוקע לגמרי משורשו, ולא הוברר סופית שהם טעו – אז זה חוזר על עצמו, אז מותר להם לעשות מעשה בלי לשאול את אבא, כי אולי אבא טועה, אולי הוא רחמן מדי, אולי הוא תמים, "אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֶהְלִים", אולי הוא לא רוצה לשמוע לנו... 'אמרנו לו והוא לא שומע'. אמרתם לו? הוא לא שומע? – אז מי אתם שתעשו היפך ממה שהוא אומר?! "אהה, אבל גם הוא עשה!" ככה הוא הציל את העולם, כשהוא לקח את הברכות במקום שעשו יקח את הברכות, כי הם חשבו אותו כעשן.

בכל זה אני מתעמק לא על מנת לדון חלילה את השבטים ולהתעסק בדברים כאלה שאין לנו... – מי אנו? מה אנו מה

" הרי כל דבר זה מלחמה, כל העולם הזה זה מלחמה בין טוב לרע, בין הקדושה לסטרא אחרא. הקדושה רוצה לעשות רצונו יתברך, הסטרא אחרא רוצה למנוע ולעשות נזק. ואין דבר כמו מחלוקת בפמליא של מטה כדי להרוס את הכל. כך היתה שנאת חינוס בבית שני ועד היום. הגאולה עוד לא באה כי עוד לא תיקנו את זה עד הסוף."

הבריאה, ושזה לא יהיה תלוי רק, זה אני מוסיף, בבחירה של בני אדם.

אבל ה' יתברך מגלגל עלילות כדי שזה יהיה גם על פי שכר ועונש, כי ה' יתברך שומר על המשפט. לכן אנחנו רואים שכל אחד בסוף משלם על מה שהוא עשה, אף על פי שבצמקו של ענין היה פה ענין שהיה צריך לרדת, כדי להעלות את הניצוצות של אדם הראשון, לרדת למצרים.

אומרים חכמים שהיה ראוי להוריד את יעקב בשלשלאות של ברזל למצרים, כי הוא לא הבין שצריך לרדת למצרים, ריחמו משמים. **חשבתי, אולי: ברז"ל – חוץ ממה שאמרו שזה ארבע אמהות, נוטריקון של ארבע אמהות, אולי זה 'בן ראשון זרע לבטלה', ברז"ל – לכן היה צריך לרדת למצרים.**

'מה אנו מה חיינו'... כמה צריך להתעמק, כמה צריך להיזהר לפני שבן אדם לוקח על עצמו סמכות לעשות דברים קשים, כמה זה גרוע שלא יכולים לדבר אחד עם השני, לא יכולים להתייעץ. השנאה והקנאה והמידות הקשות, אפילו אם זה לשם שמים – זה מסוכן מאד. וכמה הסטרא אחרא הכללית, היצר הכללי, עובד על הענין של המחלוקת ושנאת חנם כדי לפלג את פמליה של מטה ולגרום את כל ההרס שהוא יכול.

עד כאן. זכותם תגן עלינו, מה אנו מה חיינו. שנעשה תשובה על מכירת יוסף, ונעשה תשובה על כל הטעויות שעשינו ושנחנו עושים – כי אדם הראשון שאל את קין מה אמר לו ה' אחרי הרצח. אז הוא אמר שהוא עשה תשובה, אז הוא נתן לו דרך תיקון. אז אמר אדם הראשון: 'חבל שגם אני לא עשיתי תשובה. אם הייתי יודע שיש ענין של תשובה, הייתי עושה תשובה'.

אז עכשיו אנחנו כבר יודעים שיש ענין של תשובה. נעשה כולנו תשובה. ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

ה' עז לעמו יתן! לחיים! לחיים! לחיים! לחיים! רפואה שלמה לכל החולים והחולות! שבוע טוב!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

חיינו? אלא כדי שאנחנו נבין לעניינינו, למעשים שלנו, איך המעשים משפיעים? איך אם יש איזה מקרה שקורה ולא מוחים על זה, ולא מוכיחים על זה, ולא עושים תשובה על זה – זה יכול לחזור אחר כך בעוד דברים. הבן אדם מתיר לעצמו, או מי שלא יהיה, מתירים לעצמם כי זה 'עבר בשקט', אז זה בסדר. זה לקח חשוב מאד!

ובגלל שהיה "חַתַּת אֱלֹקִים" מן השמים, ומשמים ריחמו על יעקב אבינו ועל השבטים – בני הארץ לא תקפו אותם. אם לא היתה שמירה משמים, מי יודע מה היה קורה?

לכן זה לא הובהר באופן סופי שהם טעו – אולי הם אמרו לעצמם: "וואוהו, נָתַנו מכה יפה בשכם, עכשיו יש 'הרתעה', יש לנו הרתעה. אז אנחנו צדקנו ולא אבא. אז גם פה אצל יוסף, גם אנחנו צודקים ולא אבא".

מצוה גוררת מצוה, עבירה גוררת עבירה. נפילה גוררת נפילה, טעות גוררת טעות. כמה צריך להתעמק: מאיפה? ולכן? ולמה גורם כל דבר? אז זה בענין הזה.

עכשיו בענין יהודה: יהודה עוזב את האחים שלו ונדרש לגנאי, הוא היה גדול הדור. בגלל שהיה רעב, הולך לשמה... יש את כל המעשה הזה עם הבנים שלו, ער ואונן, ותמר, שבפשט קשה מאד להבין. אז נכון שמשם יוצא משיחם של ישראל – פֶּרֶץ, וה' עושה תחבולות.

אבל אפשר גם להגיד שמי שמדבר על צדיק יסוד עולם, וכמעט הרגו אותו, ובסוף מכרו אותו ליערות הארץ, למצרים – אז זה קשור לפגם הברית. בסוף יש פגם מזה. כמו שיוסף, יצאו ממנו עשר טיפות שבסוף נהיה מזה עשרה הרוגי מלכות. וכל זה כי הוא נשלח על ידי האחים למצרים, נמכר לעבד במצרים, אז יצאה מזה תקלה – אז גם יהודה נפגע באותו ענין.

הרמח"ל הקדוש אומר שיש 'הנהגת שכר ועונש' ו'הנהגת הייחוד', שהיא הנהגת השלמות, שהיא באה לתקן את הכל. למרות שיש שכר ועונש, יש הנהגה מעל השכר ועונש, של 'אריך', שבאה לתקן את הכל – כדי שבסוף תתקיים מטרת

הכנה לחנוכה

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

א. אנחנו רוצים שכל הזמן שה' יתברך יאיר לנו בכל תחומי החיים – וזה בסדר! אבל, מי חושב ודואג ופועל להאיר לה' ית'! שהרי כתוב: "בכל צרתם לו צר" ושכינה בגלות! לכן צריך לכוון לתיקון השכינה ולייחודה עם דודה! אלו הם צרכי שמים והם תלויים בנו בעבודת ה' שלנו ישראל. וגם צריך להאיר לבניו של מקום ברוך הוא – שגם זה צרכי שמים! וגם זה תלוי בעבודתנו!

ב. רק כאשר "הגיעו מים עד נפש" המכבים מרדו ביוון במסירות נפש לשם שמים וזה גרר את נס חנוכה ואת חידוש עבודת בית המקדש! כך גם אצל האדם הפרטי – לפעמים רק כאשר האדם מגיע לדיוטה התחתונה, ממש לקרקעית, אז הוא מתעורר לתקן את הדרוש תיקון.

ג. אור קטן מגרש חושך גדול, אך גם חושך קטן מגרש אור גדול ר"ל!

ד. יש בדרכי יוון ניצוצות של קדושה שעדיין צריכים תיקון והעלאה! ניצוצות יקרים!

ה. יש את השקפת העולם האנושית ויש את השקפת העולם מהתורה הקדושה. לפעמים שתי ההשקפות חופפות, לפעמים אחת סותרת את השניה! ואז ירא שמים בוחר בתורה!

ו. ביוון שאפו לשלמות, שלמות בכל: ביופי, בשכל, בחברה, בצדק. אך שלימות יש רק אצל ה' ית'! והאדם הוא רק נברא ולא ח"ו בורא!

ז. השמש הוא הצדיק המדליק את הנרות: נשמות ישראל.

ח. החשמונאים נענשו כי לא וויתרו על המלכות השייכת באופן נצחי למלכי בית דוד! כך כל אדם צריך לדעת את מקומו, את מיקומו, מה שייך לו ומה לא.

חנוכה שמח!

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ